

۲۴۹۸۱۰۸

دلنامه ۱۰

(مست عشق)

«گزیده‌ای از مضمونین اخلاقی

بر پایه آیات قرآنی»

محمد حسن خدا پرست

انتشارات عصر کنکاش

تهران - ۱۴۰۳

انتشارات عصر کنکاش

عنوان کتاب:	دلنامه ۱۰ (مبتدی عشق)
مؤلف:	محمد حسن خدا پرست
صفحه ارا:	واحد تولیدی عصر گنکاش
طبع جلد:	اتلهه عصر گنکاش
چاپخانه و صحاب:	اشراق
نویت چاپ:	اول
شمارگان:	۵۰۰ نسخه
قیمت:	تومان ۹۰۰۰
نشانی:	تهران- میدان انقلاب- ابتدای کارگر شمالی- ابتدای خیابان فردوسی شیرازی- بلاک ۱۹
آدرس الکترونیک:	www.asrekankash.ir
بست الکترونیک:	asrekankash@gmail.com
تلفن:	۰۶۰۵۶۸۳۵۰-۰۶۰۵۹۵۰-۰۸-۲۲۹۰۱۱۰
سال چاپ:	۱۴۰۳

کلیه حقوق این کتاب برای ناشر محفوظ است.

الهی، به لطف و رحمتات شعور مرا چنان تغییر بده تا حقیقت
دین تو را دریابم تا در هیچ موقفی فربکاران سلطه‌گر را
نخورم

- شعور مرا چنان تغییر بده، تا مبادا دین تو را بهانه کنم و به
دیگران آزاررسانم و آسیب زنم

- شعور مرا چنان تغییر بده تا مبادا به حقوق حقه مردمان تجاوز
کنم و آزادی‌های مشروع و خداداده‌شان را سلب یا مخدوش نمایم

- شعور مرا چنان تغییر بده تا هرگز به وادی خشونت فرو نیفتم و
از تو خدای خشن و بی‌رحم ارائه ندهم

- ای بخشنده و مهربان چنان شعور مرا تغییر بده تا بتوانم تو را
در هر موقفی محبوب دل مردمان کنم ته اینکه با حماقتهایم از
تو دورشان سازم.

”چه من از سخت‌گرایان نیستم“؛ ”وَ مَا أَنَا مِنَ الْمُكْلَفِينَ“.

ای زیباترین،

ای خوبترین،

ای مهربان‌ترین،

مرا توفیق شعوری الهی ده

شعوری خالی از پلیدی و نفرت

شعوری خالی از خودخواهی و نخوت

شعوری نجات‌بخش و وحدت‌گرا

برحمنک یا ارحم‌الراحمین

برگرفته از مرغ قدم نوشته مسعود رباعی

اللهي رب ابا ابي موسى

الهی؛ ای "مُمیت"، مرا از آن جماعت مِسند که دعا و عبادتشان، جز برای رسیدن به سهم بیشتر، برخورداری فزونتر، لذتِ وافتر و داشتن زیادتر، نیست. پیشتر اینان جهنم من است مرا از این آتش به دور دار.

الهی؛ ای "مُمیت"؛ مرا از این عالم تاریکی به نیکی بمیران. از این ذهن ظلمانی بروون آر. و از بی توثی نجاتم بخش. الهی پیک مرگ را به زیبایی راهی کن بگو چهارنعل بتازد، چه به یقین می‌دانم که تا "موت" نیاید "حیات طیبه" ای در کار نیست.

الهی؛ ای "مُمیت"؛ تو می‌دانی که راز پُر مهرِ موت را برایشان در هر فرصتی و با هر حیلی عیان کردم و روز و شب به "آن" دعوتشان کردم اما آنها خواهان ماندن‌اند!

از تاریکی سهم بیشتری می‌خواهند! آنها کاربی‌شمار
دارند،! گرفتارند! هنوز به آرزوها یشان نرسیده‌اند! آنها
وقتی برای موت ندارند! مشغله‌شان زیاد است! و فرصتی
برای حیات طیبه پیدا نمی‌کنند!... الهی؛ من مغلوب شده
ام پس مرا با محraman برگیر.

الهی؛ ای "ممیت"؛ دوکس دریک کالبد نگنجند. یکی
ام گردان. که بهشت دریگاهی است.

الهی؛ ای "ممیت"؛ ای ذکر زیبای بنی همتا گنج را در تو
نهفته اند تا نامحرمان بترسند و سراغت نگیرند. تا
خودخواهان از نامت بگریزند. ای که "محیی" از تو عزت
گرفته است اکنون وقت آن است که گنج محraman را
واپس دهی.

الهی؛ ای "ممیت"؛ ای دوست با وفای ازلی ام، هنوز
او صاف پلیدی در پیرامون است. قلع و قمع شان کن و یا

به حسنات تبدیل شان نما. ای استحاله کننده بزرگ،
به نورمان بر.

الهی؛ ای "ممیت" ای پاک کننده، ای آماده کننده، ای
برنده، ای کارآمدترین ذکر روزگار، تو بزرگ نعمت
آسمانی، برکات را بر مرحمن فرو ریز. خیرشان را از
شریشان خلاص کن.

الهی؛ ای "ممیت" تو نتدیکترین راه به خانه ای. به واقع
جز تواریخ نیست. راه، تقوی. از دل تو می گذرد. ای
همسفر مهربان، ما را به خانه امن الهی رهنمون باش.

الهی؛ ای "ممیت"، دوستت دارم، و نه فقط به زبان که
با تحويل جانم می ستایمت. جز تو کسی شایسته ستایش
نیست چه خدایی جز تو نیست "یحیی و یمیت و یمیت و
یحیی". تو با یحیی، یگانه ای. همانی.